

64

UCHWAŁA Nr 15 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 stycznia 1951 r.

w sprawie wysokości świadczeń emerytalnych dla górników, zatrudnionych pod ziemią.

Na podstawie cz. III pkt 3—5 uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1175) oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 3 marca 1950 r. w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud, kruszców i kopalń glinki ogniotrwałej (Monitor Polski Nr A-29, poz. 336) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy kopalń węgla, rud, kruszców i glinki ogniotrwałej, zatrudnieni pod ziemią lub przy głębieniu szybów, oraz pracownicy niższego, średniego i wyższego dozoru w kopalniach otrzymują rentę górniczą w wysokości określonej niniejszą uchwałą, jeżeli odpowiadają warunkom w niej podanym.

2. Za równorzędne z pracą pod ziemią uważa się:

a) pracę w charakterze członków rad zakładowych w kopalniach, pracę osób wybranych do władz Związku Zawodowego Górników, o ile osoby te zatrudnione były przedtem pod ziemią;

b) zatrudnienie w Związku Zawodowym Górników przy pracach techniczno-instruktorskich, jeżeli nastąpiło ono bezpośrednio po 5-letnim, co najmniej okresie zatrudnienia pod ziemią;

c) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżynierskich lub technicznych w zakresie górnictwa węglowego, w administracji przedsiębiorstw górniczych, w urzędach górniczych, w górniczych instytutach naukowo-badawczych i w Ministerstwie Górnictwa pod warunkiem przepracowania co najmniej 5 lat w kopalniach w charakterze dozoru niższego, średniego lub wyższego.

3. Za równorzędne z okresami zatrudnienia pod ziemią uważa się okresy pobierania zasiłku z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz okresy niezawodowej służby wojskowej, przypadające bezpośrednio po okresie zatrudnienia pod ziemią.

4. Poszczególne okresy zatrudnienia pod ziemią i pracy równorzędnej sumuje się dla ustalenia łącznego okresu zatrudnienia uprawniającego do renty górniczej.

§ 2. Rębaczom, ładowaczom i innym pracownikom

dołowym, uznanym za równorzędnych przez Ministra Górnictwa, zalicza się lata, przepracowane w akordzie w przodkach i przy głębieniu szybów w wymiarze $1\frac{1}{2}$ -krotnym. W takim samym wymiarze zalicza się pracownikom lata przynależności do drużyn ratowniczych w kopalniach.

§ 3. 1. Świadczenia, określone niniejszą uchwałą, przysługują pracownikom, zatrudnionym pod ziemią, którzy:

- stali się niezdolni do pracy pod ziemią po przepracowaniu co najmniej 10 lat pod ziemią. Warunek 10-letniej pracy pod ziemią odpada, o ile niezdolność do pracy powstała w wyniku wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej;
- ukończyli 55-ty rok życia i przepracowali pod ziemią lub w pracy równorzędnej (§ 1 ust. 2 i 3) 25 lat.

2. Świadczenia powyższe przysługują, jeżeli w chwili powstania warunków do świadczeń, o których mowa w pkt a) i b), pracownicy byli zatrudnieni pod ziemią lub w pracy równorzędnej (§ 1 ust. 2 i 3).

§ 4. 1. Wprowadza się 9 następujących grup zarobkowych:

Grupa zarobkowa dla osób zarabiających miesięcznie:

I	do	400 zł
II	ponad 400 zł	450 „
III	„ 450 „	600 „
IV	„ 600 „	750 „
V	„ 750 „	900 „
VI	„ 900 „	1050 „
VII	„ 1050 „	1200 „
VIII	„ 1200 „	1400 „
IX	„ 1400 „	

2. Pracownik zostaje zaliczony do grupy zarobkowej na podstawie swego przeciętnego miesięcznego zarobku z okresu zatrudnienia w ostatnich 36 miesiącach zatrudnienia pod ziemią przed powstaniem prawa do świadczeń.

§ 5. 1. Wysokość świadczeń emerytalnych zależna jest od grupy zarobkowej i ilości lat pracy pod ziemią lub pracy równorzędnej (§§ 1 i 2) i wynosi:

Okres pracy	Grupa zarobkowa								
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX
120 miesięcy i więcej	175	190	215	240	270	300	325	345	365
180 miesięcy i więcej	185	200	235	280	315	350	395	425	445
240 miesięcy i więcej	205	220	265	330	390	450	520	585	625
300 miesięcy i więcej	240	255	315	405	495	585	675	780	840

§ 6. Pracownikom, odznaczonym tytułem „Zasłużonego Górnika Polski Ludowej”, przysługuje wzrost renty górniczej, określonej w § 5, w wysokości 10% tej renty.

§ 7. Świadczenia, określone w niniejszej uchwale, zastępują rentę z tytułu powszechnego ubezpieczenia emerytalnego i pensję z dodatkowego ubezpieczenia gór-

ników bez dodatków na dzieci i dodatku dla bezradnych. Dodatek dla bezradnych wymierza się w wysokości 120 zł.

§ 8. W razie, jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem w zatrudnieniu lub chorobą zawodową, nie wypłaca się renty wypadkowej, natomiast rentę górnictwa wymierza się przy przyjęciu za podstawę 25-letniej pracy pod ziemią oraz przyznaje się wzrost renty, wynoszący przy 100%owej niezdolności 30% renty. Przy niższym procencie niezdolności wzrost renty ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu. Jeżeli spowodowana wypadkiem w zatrudnieniu lub chorobą zawodową niezdolność nie uzasadnia przyznania renty górniczej, przyznaje się rentę wypadkową na zasadach ogólnych ubezpieczenia powszechnego.

§ 9. 1. Wdowy po pracownikach, którym przysługiwało prawo do świadczeń w wysokości określonej niniejszą uchwałą, otrzymują 60% tych świadczeń.

2. Sieroty zupełne po pracownikach, uprawnionych do świadczeń, określonych niniejszą uchwałą, zmarłych w następstwie wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, otrzymują, o ile odpowiadają warunkom ubezpieczenia powszechnego:

- jedna sierota — 30%,
- dwie sieroty — 50%,
- trzy sieroty i więcej sierot — 60%,

świadczeń przysługujących zmarłemu pracownikowi.

3. Postanowienia § 8 stosuje się odpowiednio do świadczeń dla wdów i sierot zupełnych.

§ 10. 1. W okresie do dnia 1 stycznia 1952 r. podstawę zaliczenia pracownika do grupy zarobkowej

(§ 4 ust. 2) stanowi jego przeciętny zarobek miesięczny z 24 miesięcy zatrudnienia pod ziemią.

2. Jeżeli pracownik pracował pod ziemią po dniu 1 stycznia 1949 r. niepełne 2 lata, zarobek jego, stanowiący podstawę zaliczenia do grupy zarobkowej, oblicza się na podstawie zarobków, osiągniętych w okresie zatrudnienia pod ziemią po 1 stycznia 1949 r.

§ 11. Zakłady pracy zatrudniające pracowników objętych niniejszą uchwałą oraz zainteresowane związki zawodowe obowiązane są dostarczać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych wszelkich danych, niezbędnych dla jej wykonania.

§ 12. Uchwała niniejsza ma zastosowanie do pracowników odpowiadających warunkom niniejszej uchwały, jeżeli:

- a) stali się niezdolni do pracy pod ziemią po dniu 31 grudnia 1950 r. lub
- b) ukończyli 55 lat życia i 25 lat pracy i w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały byli zatrudnieni pod ziemią lub w pracy równorzędnej.

§ 13. Uprawnienia Ministra Górnictwa, określone w niniejszej uchwale, przysługują Ministrowi Przemysłu Ciężkiego w stosunku do pracowników, zatrudnionych w kopalniach rud, kruszców i glinki ogniotrwałej.

§ 14. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Ministrem Przemysłu Ciężkiego.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

65

ZARZĄDZENIE Nr 4 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1951 r.

w sprawie ograniczenia objętości prasy codziennej.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o gospodarce papierem do druku (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się na zużycie papieru rotacyjnego do druku w prasie codziennej według następujących formatów oraz norm objętości tygodniowej dzienników włączając wszelkie dodatki:

W a r s z a w a		
	Format	Str.
1. „Trybuna Ludu“	42,0 × 60	38
2. „Życie Warszawy“	37,5 × 55	38
3. „Kurier Codzienny“	31,5 × 47	42
4. „Żołnierz Wolności“	42,0 × 60	36
5. „Express Wieczorny“	36,0 × 51	36
6. „Słowo Powszechne“	31,5 × 47	38
7. „Wola Ludu“	35,0 × 51	42
Ł ó d ź		
8. „Dziennik Łódzki“	31,5 × 47	38
9. „Głos Robotniczy“	38,0 × 54	38
10. „Express Ilustrowany“	31,5 × 47	34
P o z n a ń		
11. „Głos Wielkopolski“	31,5 × 47	38
12. „Gazeta Poznańska“	31,5 × 47	40
K a t o w i c e		
13. „Dziennik Zachodni“	35,0 × 48	38
14. „Trybuna Robotnicza“	40,0 × 55	38

K r a k ó w		
	Format	Str.
15. „Dziennik Polski“	31,5 × 47	40
16. „Gazeta Krakowska“	31,5 × 47	38
„Echo Tygodnia“ (dodatek)	31,5 × 47	6
B y d g o s z c z		
17. „Gazeta Pomorska“	37,5 × 55	36
18. „Ilustrowany Kurier Polski“	31,5 × 47	38
G d a ń s k		
19. „Dziennik Bałtycki“	35,0 × 51	38
20. „Głos Wybrzeża“	35,0 × 51	38
W r o c ł a w		
21. „Słowo Polskie“	35,0 × 51	38
22. „Gazeta Robotnicza“	35,0 × 51	38
L u b l i n		
23. „Sztandar Ludu“	31,5 × 47	40
S z c z e c i n		
24. „Kurier Szczeciński“	31,5 × 47	38
25. „Głos Szczeciński“	31,5 × 47	40
R z e s z ó w		
26. „Nowiny Rzeszowskie“	31,5 × 47	40
K i e l c e		
27. „Słowo Ludu“	32,5 × 49	40
6 r a z y w t y g o d n i u		
	Format	Str.
28. „Sztandar Młodych“	42,0 × 60	26 (Warszawa)
29. „Dziennik Zachodni Wieczór“	35,0 × 48	24 (Katowice)